

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2022 r. – Illumina/Komisja**(Sprawa T-709/22)**

(2023/C 24/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, B. Cullen i J. Holmes, Barristers, oraz F. González Díaz, M. Siragusa, G. Rizza, N. Latronico i L. Bitsakou, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 6454 final z dnia 6 września 2022 r. uznającej koncentrację za niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem porozumienia EOG (sprawa M.10188 – ILLUMINA/ GRAIL;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy nie zbadała, czy transakcja jest objęta terytorialnym zakresem stosowania rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz uznała się za właściwą do zbadania i zakazania tej transakcji bez zweryfikowania, czy ma ona niezbędny związek z EOG i czy może w sposób przewidywalny wywołać bezpośrednie i istotne skutki w EOG;
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo skarżącej do obrony, gdy nie wystosowała uzupełniającego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów. Komisja uzupełniła w znacznym stopniu zarzut dotyczący tego, że skarżąca będzie miała zdolność i motywację do wykluczenia domniemanych konkurentów spółki GRAIL, wprowadzając w szczególności analizę ilościową w pierwszym piśmie zawierającym opis stanu faktycznego;
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu zgodnie z zasadą wysokiego prawdopodobieństwa lub zasadą równowagi prawdopodobieństwa.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, przyjmując definicję rynków właściwych, która a) wprowadza sztuczne rozróżnienie pomiędzy etapami rozwoju i wprowadzania do obrotu testów wczesnego wykrywania nowotworów (ECD) opartych na technice NGS, b) uznaje substytucyjność pomiędzy różnymi testami ECD, DAC i MRD opartymi na technice NGS na domniemanym etapie rozwoju oraz c) uznaje substytucyjność w zakresie innowacji pomiędzy testami wczesnego wykrywania wielu nowotworów opartymi na technice NGS (test Galleri spółki GRAIL) a testami wczesnego wykrywania pojedynczych nowotworów;
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy nie rozpatrzyła otwartej oferty jako części stanu faktycznego wynikającego z transakcji w ramach oceny domniemanej zdolności lub motywacji skarżącej do stosowania strategii zamknięcia dostępu do czynników produkcji, jak również efektywności i skutków transakcji w zakresie skutecznej konkurencji;
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy stwierdziła, iż transakcja doprowadzi do tego, że Illumina będzie miała zdolność do wykluczenia;
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy stwierdziła, iż Illumina będzie miała motywację do wykluczenia;

8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy stwierdziła, iż transakcja będzie miała bezpośredni i niekorzystny wpływ na skuteczną konkurencję w sześciu odnośnych państwach lub w EOG;
9. Zarzut dziewiąty dotyczy tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy oddaliła twierdzenia stron, że transakcja przyspieszy wprowadzenie testu Galleri na rynek w EOG o co najmniej pięć lat i uratuje życie tysiącom osób oraz że internalizacja marży spółki Illumina przy sprzedaży systemów NGS spółce GRAIL wyeliminuje podwójną marżę i doprowadzi do znacznych oszczędności dla krajowych systemów opieki zdrowotnej i podatników w państwach członkowskich poprzez obniżenie kosztów leczenia nowotworów. Wbrew twierdzeniom Komisji wszystkie korzyści wynikające z transakcji wiązałyby się z połączeniem, byłyby możliwe do sprawdzenia i przyniosłyby korzyści konsumentom;
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błędy dotyczące okoliczności faktycznych i błędy w ocenie, gdy odrzuciła przedstawiony przez spółkę Illumina kompleksowy pakiet środków zaradczych, który obejmował nie tylko otwartą ofertę, ale także zobowiązanie do udzielenia licencji, zobowiązanie do zrzeczenia się prawa do egzekwowania nakazów oraz zobowiązanie do newszczymania sporów patentowych, które to środki ułatwiłyby konkurentom spółki Illumina wejście na rynek wyższego szczebla i ekspansję.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2022 r. – Nutmark/Komisja

(Sprawa T-714/22)

(2023/C 24/82)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Nutmark Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vidal Matos i F. Lança Martins)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie programu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonej przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) – System III (notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 8550) (Dz.U. 2022, L 217, s. 49) strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy, dotyczy naruszenia prawa poprzez błędne określenie systemu odniesienia z naruszeniem art. 4 ust. 2 TUE oraz art. 107 ust. 1 i art. 263 TFUE.

Zarzut drugi, dotyczy naruszenia prawa polegającego na braku wykazania, że System III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery) stanowi odstępstwo od podatkowego systemu odniesienia, który wprowadza różnicowanie pomiędzy podmiotami gospodarczymi znajdującymi się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej, z naruszeniem art. 107 ust. 1 TFUE.

Zarzut trzeci, dotyczy naruszenia prawa jakiego Komisja dopuściła się w ramach oceny spełnienia istotnych wymogów prawidłowego wdrożenia Systemu III Zona Franca da Madeira (strefy wolnego handlu Madery), ponieważ Republika Portugalska przyjęła w tym celu kryteria zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE.

Zarzut czwarty, dotyczy naruszenia prawa polegającego na naruszeniu zasad pewności prawa i bezpieczeństwa prawnego chronionych art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE.

Zarzut piąty, dotyczy naruszenia prawa do własności prywatnej chronionego w art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do Europejskiej konwencji praw człowieka.
